

ΕΤΟΣ 51ον

7 Δεκεμβρίου 2003

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (2636)

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

*«Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ
Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης»*

Στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μέσα σὲ λίγες προτάσεις περιγράφεται ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ διατυπώνεται τὸ θεολογικὸ τῆς θεμέλιου. Γιά τὰ ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας «Ἕνας εἶναι ὁ Κύριος, μία ἡ πίστη, ἓνα τὸ Βάπτισμα. Ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς καὶ πατέρας ὄλων· εἶναι Αὐτὸς πού βρίσκεται πάνω ἀπ' ὄλους καὶ μέ τῆ δύναμὴ του διαπερνᾷ τὰ πάντα καὶ κατοικεῖ μέσα σὲ ὄλους». Στὸ θεμέλιον αὐτῆς τῆς πίστεως κτίζεται ἡ ζωὴ κάθε πιστοῦ μέ τῆ μεθοδικὴ ἄσκηση τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν. Πιο συγκεκριμένα κτίζεται μέ τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν πραότητα, τὴ μακροθυμία, μέ τὴν ἀνοχή τῶν ἄλλων ἀνθρώπων «ἐν ἀγάπῃ». Ἡ κύρια μέριμνα ὅμως κάθε χριστιανοῦ εἶναι νὰ ζεῖ μέσα του ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία τὸν ἐνώνει μέ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ζεῖ μαζί τους «τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης»· νὰ πραγματοποιεῖ, δηλαδή, τὸ αἶτημα τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πατέρα: «ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἑσμεν».

Στὴ συνέχεια θὰ ἐπικεντρώσουμε τὴν προσοχή μας σὲ ὀρισμένα χαρακτηριστικά σημεῖα τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος πού ἀφοροῦν στὸ θέμα τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνότητα στό στόχο

Σύμφωνα μέ τὴν προτροπὴ τοῦ ἀπ. Παύλου ἡ διατήρηση τῆς «ἐνότητας τοῦ Πνεύματος» χρειάζεται «σπουδὴ», δηλαδή, ἀδιάκοπη μέριμνα καὶ ἐντατικὴ προσπάθεια. Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ ἔννοια τῆς «ἐνότητας τοῦ Πνεύματος»; Οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε διαφορετικοί μεταξύ μας, μέ διαφορετικὲς καταβολές, ποικίλα χαρίσματα καὶ πολυποίκιλα ἑλαττώματα. Ἔχουμε ἐλευθερία πού μᾶς ἐπι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. δ' 1-7)

Άξιοι τῆς κλήσεως μας

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.** Ἐν σώμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

τρέπει νά προσδιορίζουμε τὴ στάση μας ἀπέναντι στοῦ Θεοῦ καὶ τοῦς ὑπόλοιπους ἀνθρώπους μ' ἓναν ἰδιαίτερο δικό μας τρόπο. Αὐτὴ ἡ ἰδιοπροσωπία μας δέν καταργεῖται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας δὲ στηρίζεται στὴν ἐξομοίωση ὄλων τῶν ἀνθρώπων, στὴν προσαρμογὴ τους, γιὰ παράδειγμα, σ' ἓναν τύπο συμπεριφορᾶς, ἐξωτερικῆς ἐμφάνισις ἢ ἀκόμη καὶ τρόπου προσευχῆς. Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ διδασκαλία της καὶ τοῦς ἱεροῦς κανόνες της δείχνει τὴν ὀρθὴ πορεία, ὑποδεικνύει τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας, τὸν ὁποῖο ἀκολουθεῖ ὁ καθένας ἀνάλογα μὲ τὸ ζῆλο του, τὴ δύναμή του καὶ τίς ἰδιαίτερες συνθήκες τῆς ζωῆς του. «Σύνδεσμος» ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ κοινὸς στόχος, ἡ ἐκζήτηση τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, τὴν ὁποία τὰ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας προγεύονται ἀπὸ τώρα ὡς δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς «ἔληον εἰρήνης» πού εἰρνεύει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν ἑαυτὸ του, μὲ τοῦς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ μὲ τὸ Θεό. Αὐτὸς ὁ καρπὸς τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας –σὲ ἄλλους ὠριμος καὶ σὲ ἄλλους χωρὶς νά ἔχει ἀκόμη τοῦς γλυκοῦς χυμούς τῆς ὠριμάνσεως– εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἰρνεύει καὶ ἀναπαύεται σ' αὐτοῦς πού ἔχουν προσανατολίσει ὅλες τίς δυνάμεις τους στοῦ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τίς ἀποδεσμεύουν ἀπὸ τὴν ἐμπαθῆ σχέση τους μὲ τὸν κόσμον. Ὅποτε ὁ σύνδεσμος πού δημιουργεῖ ἡ προσήλωση στοῦ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι «σύνδεσμος τῆς εἰρήνης», τὸν ὁποῖο πρέπει νά ἐπιδιώκουν σταθερὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νά ζεῖ μέσα τους ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ προϋποθέσεις τῆς σπουδῆς

Ἡ σταθερὴ προσήλωσή μας στοῦ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μιὰ συναισθηματικὴ κατάσταση, κάτι πού μπορούμε νά τὸ κάνουμε χωρὶς προϋποθέσεις. Ἡ σταθερὴ σχέση μὲ τὸ Χριστό χρειάζεται ἀδιάπτωτη ἔμπνευση, διαρκὴ ἀναζωπύρωση τῆς χάριτος τοῦ Βαπτίσματος, πράγματα πού ἀπαιτοῦν ἀπὸ ἐμᾶς μιὰ συγκεκριμένη

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς προτιρέπω ἐγὼ ὁ φυλακισμένος διὰ τόν Κύριον, νά φέρεσθε ἀντάξια πρὸς τὴν κλῆσιν, τὴν ὁποῖαν ἐλάβετε, μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μὲ ὑπομονὴν εἰς τὸ νά ἀνέχεσθε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην, καὶ **νά φροντίζετε νά διατηρῆτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης**. Ἐνα σῶμα ὑπάρχει καὶ ἓνα Πνεῦμα, καθὼς καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας, τὴν ὁποῖαν ἐλάβετε. Ἕνας Κύριος, μία πίστις, ἓνα βάπτισμα, ἓνας Θεός καὶ Πατέρας ὄλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεράνω ὄλων καὶ δι' ὄλων καὶ εἰς ὄλους ἐμᾶς. Ἄλλ' εἰς τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρὸς τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ δραστηριότητα. Ὁ ἀπ. Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν μας σὲ ὀρισμένες θεμελιώδεις ἀρετές, τῶν ὁποίων ἡ ἀσκησιμὴ ἀναζωογονεῖ τὴν ψυχὴν μας καὶ ἐνεργοποιεῖ τὴν χάριν τοῦ Βαπτίσματος. Μᾶς «παρακαλεῖ», λοιπόν, νά περιπατοῦμε «ἀξίως τῆς κλήσεως ἧς [ἐκλήθημεν], μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ». Ἀνάμεσα στὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοποθέτησε τὴν πραότητα καὶ τὴν μακροθυμίαν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠθέληε νά δείξει ὅτι ἡ ἀγάπη πού μᾶς βοηθᾷ νά ἀνεχόμεσθε τοὺς ἀλλήλους εἶναι μιά ἀγάπη πού δέ ζητᾷ «τά ἑαυτῆς», δέν ἀπαιτεῖ ἀνταπόκρισιν, δέ θέλει ἀπολαβῆς, πάντα μακροθυμεῖ καὶ δέν ταρασσεται, ἀφ' ἑτέρου δέ ἠθέληε νά συνδέσῃ τὴν ταπείνωσιν μὲ τὴν πραότητα, διότι ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Θεοφύλακτος Βουλγαρίας εἶναι δυνατόν κάποιος νά εἶναι ταπεινός, ἀλλὰ ταυτόχρονα νά εἶναι ὀξύς καὶ θυμώδης. Ὅποτε ὅ,τι κτίζει μὲ τὴν ταπείνωσιν τό γκρεμίζει μὲ τὸ θυμὸν του.

Ὁ Χριστός εἶπε: «μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἡρεθὸς εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσατε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν». Παρουσίασε ὡς προϋπόθεσιν τῆς ἀνάπαυσης τῶν ψυχῶν τὴν σύνδεσιν ταπείνωσιν καὶ πραότητος. Ὅταν μ' αὐτὲς τίς δύο συνδεθῇ καὶ ἡ ἀνιδιοτελεῖς ἀγάπη, τότε ζοῦμε «τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης».

π. Θ.Α.Β.

7 Δεκεμβρίου 2003: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
Ἀμβροσίου ἐπ. Μεδιολάνων († 397), Γερασίου ἀσκητοῦ τοῦ ἐξ Εὐβοίας († ΙΔ' αἰ.).
Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24.

Λειτουργικά στιγμιότυπα (47)

«ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ...»

Στὴν περιγραφή τῆς θείας Λειτουργίας, ὅπως αὐτή γινότανε στὴν πολὺ ἀρχαία ἐποχή, βλέπομε τὴ σειρά μὲ τὴν ὁποία μεταλέμβαναν οἱ πιστοί· πρῶτα ὁ ἐπίσκοπος κι ἀπ' αὐτὸν ὕστερα οἱ λοιποὶ κληρικοί, «*εἶτα τὰ παιδιά· καὶ τότε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τάξιν μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας*». Τώρα, ὅταν κοινωνήσουν οἱ ἱερεῖς μέσα στοῦ ἅγιο Βῆμα, ὁ λειτουργὸς παίρνει τὸ ἅγιο Ποτήριο, παρουσιάζεται στὴν ὠραία πύλη καὶ καλεῖ τοὺς πιστοὺς· «*Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε*», πλησιάστε κι ἐλάτε μὲ φόβο Θεοῦ, μὲ πίστη καὶ μὲ ἀγάπη. Στὴν ἀρχαία ἐποχή κοινωνοῦσαν ὅλοι ὅπως τώρα οἱ ἱερεῖς· ὁ κάθε πιστός, «*τὴν ἀριστερὰν θρόνον ποιήσας τῇ δεξιᾷ*» ἔπαιρνε τὴν ἁγία μερίδα κι ὕστερα ἔπινε ἀπὸ τὸ ἅγιο Ποτήριο. Τώρα, γιὰ διάφορους πρακτικὸς λόγους, ὁ ἱερέας κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς μὲ τὴ λαβίδα. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος κηρύττει πῶς τὴν ὥρα πού ἀνοίγουν τὰ βημόθυρα κι ὁ λειτουργὸς μὲ τὸ ἅγιο Ποτήριο λέει τὸ «*Μετὰ φόβου...*», πρέπει νὰ βλέπω- με πῶς ἀνοίγει ὁ οὐρανός· «*Ὅταν ἴδῃς ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα, τότε νόμισσον διαστέλλεσθαι τὸν οὐρανὸν ἄνωθεν*».

Ἐκεῖνο, στοῦ ὁποῖο πρέπει νὰ προσέξωμε τώρα στοῦ τέλος εἶναι τὰ λόγια πού ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱερέας, ὅταν μεταδὶνῃ στὸν κάθε πιστό τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου· «*Μεταδίδοται σοι τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Eis ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν*». Μὲ ἀδιάκριτη πίστη, μὲ φόβο πρὸς τὸ Θεό καὶ μὲ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους, πλησιάζομε σ' αὐτὴ τὴ θεία πραγματικότητα, καὶ κάθε φορά μᾶς δίνεται, γιὰ τροφή τῆς ψυχῆς μας καὶ γιὰ φάρμακο ἀθανασίας, «*ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ... ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων*». Ἀμήν.

† Σ.Κ.Δ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες γίνεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τὸ ἔργο τῶν ὁποίων εἶναι γνωστό καὶ ἀνεκτίμητο.

Μὲ τὸν ὀβολό μας ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴ φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποστολή της, προσφέροντας βοήθεια στὰ νιάτα καὶ τὰ γηρατειά, τὰ προβληματικὰ παιδιά, τοὺς ἀρρώστους καὶ τὸν καθένα πού καταφεύγει στὴ στοργικὴ ἀγκαλιά της.

Ἐνισχύσατε τὴν προσπάθειά της. Ὅταν τὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καὶ τὴ δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μὲ προθυμία. Ὁ Χριστὸς κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτὸν εἶναι ἡ προσφορὰ μας, γιὰ ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>